

Universitätsbibliothek Paderborn

Annales Ecclesiastici

Jncipiens ab Anno Redemptoris DCC.XIV. perducitur vsq[ue] ad Annum DCCC.XLII. quo & orta hoc sæculo in Oriente, debellata est penitus Iconoclastia; vt planè qui Tomum hunc Panopliam dixerit aduersus impios Iconoclastas, veritatis scopum attinget, Continet annos C.XXVIII.

Baronio, Cesare

Coloniæ Agrippinæ, 1624

Iesv Christi Annus 780. Hadriani Pap. Annus 8. Leonis IV. Imp. Annus 4.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15233

no communiter corpore & sanguine dicitur nostri Jesu Christi. Et
cum gratiam illi sine seipso tenentate, quomodo vis divina ut
sicut dicitur de terra tenebris oritur & figurat de regno imperatoris &
cum patris transibit in laici & letitia, in tabernacula aben-
dantia & usque, et eloga tot filii filios parate paterni, ut per
sui nomen illi amittitur in Gentium. Sequitur vestigia san-
ctum Patris, & nite in Catholica Fidei religionem novam indu-
cere solus. Certe vobis venerosum etratia inuentionis sermo-
nem sed in sinceritate & veritate mundissimos sacre fides pater co-
medit: & vnum quod divina electi sui misit sapientia habite,
& caritate Deo vestro in caritate pacis, & vnumquodque ab arita-
te peccata caritatem laudis. Et cum milita celestis consensu voce lau-
data Dominus, & dicitur Gloria in excelsis Deo, & in terra pax ho-
minibus bone voluntati. Divina vos praeferat gratia & sub signa-
tibus vobis, Clementia, & in omni opere bono staretis faciat, vni fa-
tore dicitur filio, & sancti filii Patres, huiusque ad Scotos epi-
scopa Albin, sive Alcuini, qui & de eadem confessione sacra-
mentali ad sacerdotis aures fieri solita in alijs episcopi-
agit, si in omnibus agrans novum haereticum. At de Alcu-
ino factis.

Quod insuper ad anni huius res gestas pertinet, punctus
est hoc anno Carolus Magnus prole mascula, nam licet
Hildegardis coniunx genuerit peperisset infantes, altero
decidente, alter tantum superflus fuit, quem Ludouicum
ipsa vocari voluit.

IESU CHRISTI
Annus 779.

HADRIANI PAP. ANNO 8. LEONIS IV. IMP. ANNO 4.

A N N V S sequitur septingentesimus septuagesimus
nonus, Indictione secunda, quo Carolus Magnus
inter quum paratam expeditionem proficere in Saxones,
in Villa Duria Synodum habuit ex more, sic primum qui
Dei fuit curans, quam bellica inchoaret. In ipso autem
procurant, expescit Roberto Abbate sancto-um Vin-
centijque Germani Parisiorum Episcopi confirmavit,
quorum monasterio pater Pipinus bona contulerat,
dualis ipse adiecit. Exerat ipsum quidem privilegium, quod
qui inter fuit rebum de se scriptis (ut ipse testatur) recitat,
sunt praesentibus que de Episcopis atque Abbatibus vel alijs
sive delectis Regno diuersis in locis praesentent, in
sive quibus hoc subijcit: Quomodo dicitur per actum, ligitur cum re-
ligionem in omni capite, & caritate, qua alio nomine caritate
sese res per. Item cum ad ipsam gentem venerabilis Ralber-
tu, Abbi in omni sancti Vincentij sancti, Germani peteas quate-
no praesentem inuenerat ipsi Ecclesia, quod cum dicitur Pi-
pinus generat eam fecerat, ipse sua voluntate confirmaret. Quod
non solum facti sed etiam nouum sua praesentibus descriptis
gula sacreque maiestate firmant. et autem huiusmodi.

Caroli gratia Dei Rex Francorum & Longobardorum, atq;
Petrum hanc animum omnibus Episcopis, Abbatibus, Cantibus ius
in actibus nostris.

Si apponenda beneficia ad loca sanctarum Ecclesiarum vel sa-
cerdotum praesentent non desinunt hoc proculdubio ad auerum no-
bis de actibus nostris tribuenda non proficiunt non cessant. Igitur co-
gnoscat noquendo seu virtutis vestra, qualiter venerabilis ver ho-
bertus Abbi de basilica sancti Vincentij vel domini Germani, vbi
ipse praesentibus corpore requiescit, Clementiam Regni nostri accepit,
& praesentibus dicitur & gentorura nostri bone memoria Pipini he-
rensis obediunt eligendum, vbi operum inuenerunt, qualiter pro-
prietatem domini beneficium praesentibus cognoscat, ut anno sin-
gulis praesentibus, in legum nostro negociantes ipsi sancti loci pergere
velint, sicut ipse Ralbertus Abbi merari voluerat, tam ad inu-
entiam comparanda, quam pro reliqua necessitate deservientes, tam
extra legem quam intra, vel in Burgundia etiam, in Aquitania,
vel in prouincia, sicut in Francia, non non & in Italia quocumque, in
Regno Christo in ipso, nostro pergere valuerint, nullum teloneum
vel de sacris vel de caritative, neque de nouage, vel de quali-
bet rebus ditione exinde ad partem ipsi nostri, nisi Abbata desin-
entes persolvere qui quon debent.

Prater id praesentibus praesentibus deerrimus (quod perpetuiter
manifestum esse videmus) ut non per vias partem, neque per civitates
sunt in illis, quam Arabians, vel Arabians, neque in Traiectis,
neque in Dorstale, vel Neomage, neque per omnes partes, vel ad
sanctum Maxentium sine Parisi sine Arabians, neque in Burgun-
dia, vel in pago Treafona, neque in Senonico, vel per omnes civitates
vbi cumque, in nostro, proprijs Christi regno, aut pagis, vel terris
curijs teloneum exigitur, nec de nauibus, nec de cartis, neque de sa-
m, sive de crana, euellione vel rotatum vel pontatum, vel pul-
ueratum, nec saluaticum, nec cistivatum, vel vlam redditionem,
vel fuscione nostri ab eisdem requiratur seu exigitur, sed omnia
haec, propter nomen Domini ipse Abbi vel successores eum, seu y-
mura ad Ecclesia sancti Vincentij vel domini Germani habebant in-
dultum, & ad humanitatem ipsi sancti loci proficiat in Augmentum.

Ad idem etiam telonium illam quem Gerhardus Comes
apud Villam nouam in corte sancti Germani vsq; fuit exipere, qua
in nostrum redigitur, ut deinceps ad partem sancti Ger. n. ipse
telonium cum omni integritate in nostra elemosina ad luminaria
ipsi sancti Ecclesia recipiatur usq; alioquin res agatione. Quam
vestri auctoritate, sancti Pontificis, nostri ac proceres, praesentibus
temporibus valentur in manu propria signatione nostri sigilli studai-
mus roborare. Data sexto Kalendas Aprilis, anno videsimo Regni
nostri, & quinto Patriatus nostri. Almu. in villa in palatio: re-
mota etiam vero Parisi, hac tenus privilegium.

Hic ex more praesentibus praesentibus officis aduersus Saxones
Carolus profectus est, quae illi ad eos debellandum perfa-
cilem aditum aperuerunt enim fugientibus illis, incruen-
to bello Saxoniam atque Vuestphalam debellauit, rece-
pitque ab ipsidem obfidibus, firmatisque rebus denuo iu-
ramento, in Franci redijt. haec Annales Francorum plu-
ribus, ex quibus & Regno eadem affirmat.

De praesentibus Caroli Magni aduersus Saxones saepius ite-
ratis agit Petrus Damianus in epistola ad Mainardum Episc-
copum Vrbinateum, haecque ait inter alia: *Godofredus planè
(Larsinum Dux & Marchio nubi perhibuit in proprijs regionibus, n-
pt Lotharinge historia continet, quoniam Carolus imp. quinquies-
cimo vicium cum Rege Saxonum, qui Gentilitia adhuc deturbat-
tur erroris, bellum commisit. Et post haec: alijquidam sancti domi
Carolus idem excessus, ut afflicti, intrinsecus, se se discumbret, plus
periret quos alijbat, solo tenus ignobiliter residerent: Rex Sa-
xonum qui tenebatur captiuus? & remoti apocini ab Imperatoris
mensa praesentibus, talis per unum legatam dicitur: Dum vestro,
inquit, Christus sese perhibeat in pauperibus & rec pi, quae sine per-
fualetur nostra illi colla submitti, quem vos ita despicit, eiq; nul-
lam honori reuerentiam exhibetis? At quod Imperator corde ca-
punctus erubuit, & ex ore gentis hominis Evangelicam prodere
sententiam volenter expant. Hic ibi Petrus.*

IESU CHRISTI
Annus 780.

HADRIANI PAP. ANNO 9. LEONIS IV. IMP. ANNO 5.

O C T O C E S I M V S post septingentesimum annum agi-
tur Indictione tertia, cum Orientalis Ecclesia tum
a Sarracenis, tum etiam a Leone Imperatore persecutio-
ne vexatur. Quod in primis pertinet ad Sarracenos, au-
ctor est Theophaus, hoc anno quinto Leonis Imperij
Madi Principem Sarracenorum edictum promulgasse,
ut omnes, qui ex Indis & alijs infidelibus ad Christia-
nam fidem transissent (quorum ingens erat numerus ex
ijs qui ferulis conditionis cum essent, religionem susce-
perant Christianam) deinceps essentur, alioqui pec-
nit acerbissimis plecterentur. Mihi ad hoc perlicendum
Thestian quemdam Iesu sumum hominem, qui profectus
Emesam in Syria, dirissimas ibi de Christianis habuit
quaestiones, adeo ut quae scribuntur facta a Praesentibus o-
cerbissimis persecutoribus Lytia, sive Agricola sub Eri-
nicis Imperatoribus, itius excederet carnificina. Verum
hoc

III.

IV.

SAXONES
ET VVIST
PHALI
A CARO-
LO D D E-
BELLATI.

I.

MARTY-
RIA IN
SYRIA &
SARRAC-
NIS H.
LATA.

IESV CHRISTI
Annus 781.

HADRIANI PAP. ANNO 10. CONSTANT. IMP. 2. ET IRENES

A N N U S sequitur Redemptoris septingentesimus octingentesimus primus Indictione quarta, quo Carolus Magnus Romanus in eum coniuge atque filio Pipino se contulit. Qui igitur Natalem diem Domini Papae, ut dicitur est, celebravit, magno desiderio exaruit, ut Pascha Domini Roma ageret cum Pontifice. Festinavit enim, ut in die quo ex Ecclesia praefato solempne baptisma celebrari consuevit, Roma esset, quo Pipinum filium eidem sancto Pontifici, baptizandum offerret. Sed antequam ista omnia profecturus, Egihardus, & testificationem de veherementi eiusdem Regis studio erga Romanam Ecclesiam, & basilicam sancti Petri in medium afferimus, qui ait: Carolus coluit praeter factis, & venit ad illud locum apud Romanam Ecclesiam beati Petri Apostoli, in cuius domatia magna via pecunia tam auri quam argenti, necnon & gemmarum ab illo congesta est: multa & innumera Pontificum munera in se. Nec ibi tota Regni sui tempora quaequam duxit antiquam, quam VI. ubi Roma sua operata, huiusmodi labore veteri polletet, & Ecclesia sancti Petri non solum per illum in a se deservit, sed etiam sui episcopi praesentibus Ecclesiae esset ornata ac dotata. Quam cum penderet, tam intra quatuordecim septem annorum, quibus regnavit, hanc praesentem tantum illi, veterum solennitatem ac supplicandi causa praesentem est. haec Egihardus, cuiusdem Caroli (ut ipse testatur) Regis alumnus, qui cuncta quae scripsit, spectasse etiam oculis potuit.

Sed quae de eiusdem Caroli hoc anno Romam adven- tum habeant Annales Francorum sub Caroli filio Ludovico conscripti, in quibus singula singulis redduntur annis, videamus. Inde anno, inquit, septingentesimo octingentesimo primo Romam veniens, honorifice ab Hadriano Papa susceptus est. Et cum ibi sanctum Pascha celebraret, & apertis antea Pontifex filium eius Pipinum, xxviii, in Regem Lombardiarum creavit, quibus & coronam imposuit, quorum maior Pipinus in Langobardis minor autem in Aquitania Rex constitutus est. Roga vero Romanam ingressus, in Mediolanum venit, & ibi Romanam eiusdem anni Episcopum & apertis antea ibi sanctum eius nomine Gislam, & de sacro fonte susceptus. Quibus regis, in Franciam reversus est. Sed iam Roma esset, convenerat inter ipsum & Hadrianum Pontificem, ut simul Legatos mitterent ad Tasilonem ducem Bavarie, qui cum convenerat de sacramento, quod Pipino Regi ac filio eius ac Francus venerat, sollicitus ut sollicitus in ac obediens esset.

Electi ac directi sunt in hanc legationem de parte Pontificis Formosus ac Damasus Episcopi, & de parte Regis Rabulfus diaconus, atque Eberhardus magister Pincherarium. Qui cum in regem commoverat, dum loquuti fuissent, in tunc cor eius emolatum est, ut diceret, se si alius velle ad Regem properare praesentiam, si tibi lateri devent obsequi, sub quibus de sua salute dubitave non sit necessitas. Quibus datum sine cunctatione apud V. normanniam ad Regem venit. Satis amicum, quod tubebatur in aut: obsequi desiderium qui imperabatur sine mora de his, quos Simbertus Regis nensis Episcopus de Bavaris in Carinthia ad conspectum Regis adduxit. Sed idem Dux domum rediens, non illic in ea, quam promissit ad se permansit. Rex autem in eadem villa biemeritansit, & Natale Domini & Pascha celebravit. Hadrianus Annales. Vetus Chronicon à Pithoco editum hac his addidit. Eisdem tempore multa signa apparuerunt, inter quae signum Crucis in vestimentis hominum frequentissime visum est.

Desiderantur in Francorum Annalibus, quae hoc anno Graeci reddunt, nimirum quod Theophanes his narrat verbis: Anno secunda Constantini & Irene directi Irene Constantini sacellarius & Manuam Primicerium ad Casulum Francorum Regem, quo sitam facere nuptias traderet Imperatori Constantino filio suo. Et factis pacto ac nuptiis adhibitis inter vestrosque, reliquerunt illam annu huiusmodi, Notarium ad dote- tum illam Graecorum litteras simul & linguam, ut erudiret eam secundum mores Romanorum Imperii, haec de his Theophanes.

I. CAROLI MAGNI ADVENTVS ROMAM.

in via Caroli.

II. AB HADRIANO PAPA VN GVNTR PIPINVS ET LVDO VICVS.

LEGATI HADRIANI PAPAE AC DVCEM BAVARIAM.

III. SPONSA LIA INTERCONSTANTI, SVR IMP. ET CAROLI FLIAN.

ad id genus operatos esse, ne pietas, quae tamdiu cop, esse
nauerit, aliquo pacto resurgeret.
Postremo vero, quod item ad huiusmodi res gesta
pertinet, addit Theophanes admiratione dignam eorum
de inscripione inuenta in refecta tunc temporis veteri. se
pultus, quod cum omnes tam Graeci quam Latini histo-
rici, quae afferant, nolimus praetermittere. Theophanes
igitur sui temporis profecturus historiam, ita rem ge-
stam paucis narrat: Hoc etiam anno in longu Thracia maru qua-
dam huiusmodi inuenta arcam lapideam, quam cum expurgaf-
set, & repleisset reperit vitrum sacentem, & conflatum. arca
langa in iuita inuenta. haec. Christus natus est ex Virgine Maria. Cre-
do in eum. Sub Constantino & Irene Imperatoribus, & sol iterum
no videtur. Interebit sermo, Vatis ab eum eiusmodi fuisse
sepulchrum, eiusdemque reperit in eo vitaticum scrip-
tum dimittis reuelatum.

Sed ad res Occidentales transferamus orationem hoc
eodem anno Carolus Magnus Fracorum Rex, firmaturus
res Saxonum, in Saxoniam abiit, inque Lippiam variens
Synodum illic habuit, propagataque fide apud Barbaros,
sunt Baptismate initiati, ruerunt fide in Franciam, in to-
copilio profectus in Romanam religionis causa, visitatu-
rum sacra Apostolorum Limina, acturusque gratias san-
ctis Apostolis Petro & Paulo de conversione Gentilium
Saxonum ad Christianam Fidem, simulque communica-
turus cum Hadriano Pontifice, quae in Synodo in Saxo-
nia habita statuta essent. Sic igitur ipse vna cum Regina
Hildegarde subitum tempore profecti in Italiam venien-
tes, Natalem diem Domini Ticini celebraverunt sequen-
tem autem anno celebraturi sacratissimum diem Paschatis
Romae, haec Annales Francorum.

Porro etiam, qui statuti canonem in ea Synodo, vel qua
decreta fuerint ibi, non extant, quae docere nos possint,
et alij tamen diversorum scriptorum assertionibus inel-
ligere satis possumus, in eadem Synodo actum de erigen-
dis sedibus episcopalibus in Saxoniam, hoc namque anno pri-
ma iacta esse fundamenta Ecclesiae Obisurgentis, qui e-
ius profectus est res gestas. Crantzius & profectus ipse
vero Carolus testatur diplomate, primum a se erectam
Ecclesiam Obisurgentem in honorem sancti Petri Prin-
cipis Apostolorum, & sanctorum Marcyram Crispini &
Crispiani. Post haec autem erexisse liquet in Episcopa-
tum Ecclesiam Salingenladensem, eamque nomine S. Ste-
phani Prothomartyri. Deo optimo maximo confectae.
Extant & acta sancti Meinulphi diaconi, in quibus afferit
hoc pariter anno ab eodem Carolo Magno parum esse
contractam Ecclesiam Paderbornae, post annos vero
quindecim datum illi fuisse Episcopatum ut suo loco di-
cturi sumus.

Haec sunt cunabula Ecclesiae Saxonum, sepe Euan-
gelium profectum, ac deferentium (ut superius dictum
est), cum Gentilium inorum Anglo-Saxonum sanctorum
viorum perfunctos in predicatione labores recensimus,
eum tandem annis Caroli in Christiana religione retenti
sunt, penitus abdicato cultu ipsorum idoli, homines ro-
to, reddendis formam seuis super piscem flantis, atque ro-
tam veraque manu tenentis, quem Saturnum esse, dixere
Latini. Factum vero, ut cum probe imbuti Euangetio ef-
fugerit, primum erroris poenitentes & erubescerent, quod scilicet
in hac vique tempora, vniuerso credente orbe, ipsi
aduc perseverassent idololatriam in detestacionem & pu-
denda impietatis visu loquendi receptum fuerit inter eos,
ut in detestacionem rei netandae, solerent dicere, Krodo.
Sed quo tardius, eo propentius quam noverunt veram re-
ligionem postea excolere, usque ad nostra tempora, qui-
bon eiorum Fide Catholica, pro dolor, haeretici facti
sunt, ab auitis legibus & Ecclesia Catholica a-
lli, à monacho deferente & im-
pollute seducti.

